

Catalunya, focus estatal de gihadisme

Les demarcacions de Girona i Barcelona concentren els acusats de terrorisme islamista

Detenció per gihadisme, a Figueres ■ ACN

Un home llança el seu cotxe contra Westminster i causa ferits

La policia de Londres apunta al terrorisme

finques Pous
 Administrem el teu habitatge amb
TOTAL GARANTIA DE PAGAMENTS
COBERTURES EN CAS D'IMPAGAMENT:
ARAG
 6 mensualitats garantides
 Despeses d'advocat i procurador
 Reclamació d'actes vandàlics fins a 3.000 €
12 MESOS GRATUÏTS PER A NOVES ADMINISTRACIONS
 MATARÓ
 C/ Pujol 20 · 08301 · 93 790 39 45
 www.finespous.cat
 finespous@finespous.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 15 d'agost del 2018. Any XLIII. Núm. 14729 - AVUI / Any XL. Núm. 13599 - EL PUNT

Ensorrament mortal

TRAGÈDIA • La caiguda d'un pont a Gènova deixa un balanç provisional de 35 morts, 16 ferits i 10 desapareguts **TESI** • S'especula amb un dany estructural com a causa i el govern exigeix responsabilitats

El viaducte es va ensorrar en un tram d'uns 100 metres de llarg. Un camió d'una cadena de supermercats, de color verd, va evitar en l'últim instant la tragèdia ■ EFE/FLAVIO LO SCALZO

Acord per acollir els immigrants de l'‘Aquarius’

El vaixell desembarcarà a Malta les 141 persones rescatades i seran repartides per cinc països, 60 a Catalunya

Uns adolescents abusen d'una noia de 12 anys

Cinc nois de fins a 14 anys la van atacar sexualment en una fàbrica abandonada situada a la Bisbal d'Empordà

ESPAI PISCINES
GRQP Ens banyem?
 POOL LINE
 DELEGACIÓ MARESME
 Tel. 902 107 208
 www.espaipiscines.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Martí Gironell

Caixmir xinès

La regió del Caixmir, a la frontera entre l'Índia i el Pakistan, és motiu de conflicte entre els dos països des de fa més de 70 anys. El conflicte s'arrossega des del moment que l'Índia va aconseguir la independència de la Gran Bretanya, el 15 d'agost de 1947. Però que una part del territori toqui l'Himàlaia ha fet que, sigil·losament, la Xina hagi anat conquerint terreny. A part de la qüestió religiosa, que hi és –el Pakistan és de majoria musulmana i l'Índia és hinduista–, l'economia es converteix en la clau de volta. I d'una altra cosa potser no, però d'economia, els xinesos en saben, i molt. Una raó darrere del conflicte és la guerra de l'aigua. El Caixmir és el punt d'origen de diversos rius i afluents de la conca del riu Indus. Al Pakistan l'amoïna que, en una situació extrema, l'Índia pugui utilitzar l'avantatge estratègic que li brinda la seva porció de Caixmir en l'origen i pas dels principals rius i que pugui escanyar l'economia agrària del Pakistan.

Els xinesos s'han sabut espavilar i no m'estranyaria que d'aquí a poc acabessin aconseguint el Caixmir xinès

El Tractat d'Aigües de l'Indus, signat el 1960, va resoldre la majoria de disputes sobre el repartiment de l'aigua, però el Pakistan tem la construcció de preses en el costat indi que limitarien l'aigua en el costat pakistanès. Qui controli l'aixeta tindrà el poder no tan sols de l'aigua sinó de la regió. I aquí, la Xina empeny amb força com a gran coneixedora en la construcció de preses –té la més gran del món, la de les Tres Gorges– i ja fa temps que controla una cinquena part del Caixmir. Però, sobretot, té l'honor de ser el major productor d'un altre bé, tant o molt més preuat que l'aigua, el de la llana de caixmir en cru. I en fa unes 10.000 tones per any, per sobre de l'Iran, l'Afganistan, Turquia i l'Índia, que en produeixen quantitats significatives però menors. S'estima que cada animal en fa 150 grams cada any de mitjana i es veu que les cabres del Caixmir en general no s'esquilen sinó que es pentinen. És clar que els xinesos s'han sabut espavilar i no m'estranyaria que d'aquí a poc acabessin aconseguint el Caixmir xinès.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Llet crua

El govern de la Generalitat ha donat permís per consumir llet crua, llet acabada de sortir de la vaca i sense trajecte previ per les plantes depuradores i envasadores. El govern de Madrid ha cuitat a derogar el permís amb arguments sanitaris. En una altra ocasió, la intromissió hauria estat molt mal acollida. En aquesta, molts sobiranistes que creuen en les bondats de la pasteurització i les maldats de la llet tal com raja li han donat suport. Només els falta dir que sense l'assistència de Madrid quan siguem independents morirem d'un mal cultiu intestinal.

De petit i de jove a casa no es consumia cap altra llet que no fos crua. Hi havia a la ciutat sis o set vaqueries. Les vaques rumiaven en un estable que connectava amb la botiga oberta al carrer. Si l'estable feia pudor i era brut perquè els estables no tenen o no tenien altra naturalesa, la botiga era neta, blanca, lluminosa i perfumada, atesa per unes senyores amb davantal de puntes roses. Obrien fins i tot per Nadal, i jo em recordo el matí del Nadal de la gran nevada oferint-me a ca-

“L'estable connectava amb una botiga neta, blanca i perfumada

sa per anar a comprar la llet a la nostra lleteria. La llet s'havia de bullir tres cops. L'operació es feia en un pot que no era com els altres de l'armari: un pot ample de color marró per fora i blanc per dins que tenia una gran nansa. La llet produïa un tel espès que nosaltres colàvem i llençàvem perquè ens feia una mica d'aprensíó, que és la manera de no dir que ens feia fàstic. Altres el consumien. Van venir les llets envasades, però mentre la nostra lleteria va resistir ens hi vam mantenir fidels. La primera llet envasada del meu record era de la marca Ram. No era blanca, sinó beix, i un dia que vam

llegir al diari que en algun punt del país algú havia trobat un bolígraf Bic a l'interior de l'ampolla vam afermar les nostres conviccions. La nostra lleteria elaborava amb la seva llet uns iogurts com jo només he trobat en alguns països bàltics o a Grècia. Els consumia els dissabtes al matí, sucant-hi l'ensaimada que la mare em duïa de la plaça. La mare treia del cistell també un ramat d'api d'olor penetrant. El dia que Ferran Adrià em va fer tastar una de les seves creacions amb un esqueix de farigola al nas vaig poder dir que la combinació gustativa i olfactiva jo ja l'havia practicat a casa cada dissabte al matí i que des de llavors la busco sense trobar-la.

El permís de la Generalitat no m'afecta perquè les vaqueries em cauen molt lluny. Pel camí, la llet se'm tallaria. La llet es tallava, com la mionesa feta a mà, molts cops a causa d'un tro. L'envasada resisteix totes les tempestes. Vam acabar claudicant quan jo ja no prenia llet. Soc el resultat de la llet crua i bullida tres cops, cosa que no vol dir res ni de bo ni de dolent, només ho constato.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmou i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/zkkf40>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

“O llibertat o llibertat”

A mi em sembla que en algun moment a Madrid (en allò que representa Madrid, vaja) es van pensar que, rellevat Puigdemont de president (i arribat Sánchez a La Moncloa) tot plegat (i quan dic tot plegat vull dir el procés) entraria en una fase més relaxada. Potser sí. Però a mi, sentint Torra aquests dies (no fa mai vacances, aquest home?), em sembla que no. A Madrid també es pensaven que, rellevat Mas per Puigdemont, la cosa (i quan dic la cosa vull dir el procés) afluïria. I ja ho van veure. El president Torra se'n va anar aquest diumenge a Talamanca (on es commemora l'aniversari de l'última victòria dels miquelets sobre les tropes de Felip V) i va parafrasejar aquell “O referèndum o referèndum” de Puigdemont (que ens ha dut on som) canviant-lo per un “O llibertat o llibertat”. No va aclarir gaire res més, però Torra va parlar de la necessitat de fer “sacrificis” i d'anar

“Si fan vacances, descansin. Caminem cap a una (altra) tardor d'alt voltatge

“fins a les últimes conseqüències”. Com que el president ha anunciat una conferència solemne per a primers de setembre (espero que no passi com aquella de Mas al Fòrum, que després tothom en va voler fer una), suposo que allà ens aclarirà què vol dir quan parla de “sacrificis” i d’“anar fins a les últimes conseqüències” per seguir endavant amb el mandat de l'1-O i desplegar la “declaració política” del 27-O. Puigdemont va proposar un 1-O; i ara Torra proposa fer-lo efectiu. Haurem de saber com. Si a Madrid (en allò que

representa Madrid, vaja) es pensaven, doncs, que venia tranquil·litat, a mi em fa l'efecte que no, que caminem cap a una tardor d'alt voltatge. No només perquè Torra ens ha d'explicar com, quan i amb qui vol desplegar el 27-O sinó que al mateix temps es posarà en marxa el Consell de la República a Waterloo, arrancarà la Crida per la República (veurem com es materialitza), tindrem una nova Diada, i serem a les portes del judici per l'1-O i d'unes noves municipals. Vaja, que si aquests dies fan vacances, aprofitin per descansar.

PD. L'atac feixista del dia, ahir va ser al consolat de Bèlgica a Barcelona, on hi van aparèixer unes pintades immenses que deien –en castellà, evidentment– *Bèlgica, refugi de delinqüència, Bèlgica, còmplice del separatisme i Puigdemont, a presó*. Un cop més, continuen internacionalitzant el cas català. I fent amics a Europa.

De reüll Carme Vinyoles Un home tan normal

Ho explica una amiga que esmorza en un bar a prop de la feina. Damunt del taulell, un anunci fastigós li crida l'atenció. Estranyada, pregunta al propietari, a qui coneix de fa anys, i aquest se la mira tan sorprès com ella. “M'és igual una casa de nenes que una estampa de la Verge, hi poso el que em deixen els clients, no en facis cas”, li diu. L'amiga paga i marxa. No ha tornat mai més a l'establiment d'aquell home que semblava tan normal. I ho deu ser, de normal, aquest home, el que pensa –i el que probablement fa–, com normals deuen ser d'altres com ell que engreixen

Què en volen saber de dones i nenes violades per proxenetes i 'puteros'?

en l'anonimat les estadístiques d'una pràctica amb nom inequívoc: explotació sexual, una forma moderna d'esclavitud combatuda amb minsos resultats pels organismes internacionals. Però què en saben ells –o volen saber–, del tràfic d'éssers humans, de dones i nenes enganyades i abusades per proxenetes i puteros, de la seva por, indefensió, vulnerabilitat, d'un lucratiu negoci que mou a l'Estat 5 milions d'euros al dia? Res, no els vinguis amb històries, no tenen cap culpa de com funciona el món! Ells ja s'ho troben fet, només han de buscar el local més avinent o la cadira i el para-sol a peu de l'N-II. Són persones normals, que abonen un servei que han consumit i després caminen tranquil·les pel carrer, al nostre costat, sota l'ombra, defugint la calor.

(Dedicat a la meva amiga i a tots els homes i dones que no toleren la normalització hipòcrita d'aquesta violència).

Les cares de la notícia

PREGONERA DE LA FESTA MAJOR DE GRÀCIA

Elena Carreras Nivell, arrels i compromís

La cap del servei d'obstetrícia i ginecologia de l'hospital Vall d'Hebron, presidenta de la Societat Catalana d'Obstetrícia i Ginecologia i referent mundial en la seva especialitat va donar ahir el tret de sortida a la festa major de Gràcia amb un pregó d'arrels graciencques i compromís polític.

EXALCALDE DE LLEIDA

Àngel Ros Una sortida poc justificada

L'Ajuntament de Lleida va celebrar ahir un ple extraordinari en què es va formalitzar la renúncia al càrrec del fins ara alcalde socialista de la capital del Segrià. La forma com Àngel Ros ha abandonat l'alcaldia per fer d'ambaixador a Andorra no ha estat justificada com caldria.

PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Pedro Sánchez Acord bo però insuficient

El cap de l'executiu espanyol ha impulsat un acord entre diversos països per acollir els immigrants rescatats per l'Aquarius. L'acord és bo i soluciona la darrera crisi humanitària, però resulta insuficient si no s'estableix un protocol de desembarcaments segurs a qualsevol dels ports europeus.

EDITORIAL

Una tragèdia anunciada a Gènova

Tragèdia anunciada ahir al matí a la ciutat de Gènova quan un viaducte de l'autopista A-10 va ensorrar-se de cop i va provocar desenes de morts, ocupants dels vehicles que hi circulaven en aquell moment i que van caure al buit. Tragèdia anunciada perquè des de la seva construcció, a mitjan anys seixanta, el pont Riccardo Morandi, conegut amb el nom de l'enginyer transalpí que el va dissenyar amb una estructura i tecnologies constructives innovadores, ha estat motiu de polèmica. En constants obres de remodelació i renovació, es calcula que ja s'han gastat per arreglar-lo gairebé tants diners com els que va costar. De fet, diversos tècnics i enginyers, com Antonio Brencich, de la Universitat de Gènova, havien alertat des de feia temps dels problemes que presentava la infraestructura ara ensorradada i n'havien demanat la substitució. Alarmes que les autoritats i la concessionària de l'autopista coneixien, per tant, i davant les quals sembla que haurien d'haver actuat amb molta més celeritat de la que ho van fer. Ahir, però, ja es van afanyar a negar cap negligència, assegurant que la infraestructura estava controlada i que era molt aviat per avançar possibles causes. Unes explicacions que no van tranquil·litzar la població italiana, acostumada a conviure amb la deixadesa estatal en molts temes.

La batalla política ja es va desfermar ahir atida pel nou govern dretà italià, que no va tenir escrúpols a utilitzar la tragèdia per carregar contra els anteriors governs i les polítiques de fa anys. Tots plegats, però, van obviar el dolor de les víctimes, ciutadans innocents que mai de la vida s'haurien pensat que en creuar un pont d'una autopista, aquesta es desfaria sota els seus peus com un terròs de sucre.

Tal dia
com
avui fa...

1 any **Més inversió**
El capital estranger no tem el procés polític català i continua batent rècords d'inversió al país. Grans empreses acaben d'anunciar partides milionàries.

10 anys **Pols a Ossètia**
Rússia dona suport a la secessió d'Ossètia i Abkhàzia. George Bush es compromet amb la integritat territorial de Geòrgia.

20 anys **Por d'atemptats**
Una setmana després del doble atemptat contra les ambaixades de Kenya i Tanzània, els EUA tanquen la de Tirana per por del terrorisme.

Full de ruta

David Marín

Les bases del No

N'hi ha que diuen que cal eixamplar les bases del Sí. D'altres, superar el sistema de partits *independes* amb primàries obertes i llistes unitàries. Però em crida l'atenció que l'independentisme busqui en l'espai del Sí la solució al problema, quan la mare dels ous és una altra: les bases del No.

El dia que els del No acceptin que cal votar aquest No, que cal expressar-ho de forma vinculant a través d'un mecanisme compartit amb la resta de la societat, s'haurà acabat la crisi. És a les seves mans. Mentre no passi això, aquest conflicte només es resol per la imposició de la força i el desgast. I la força l'únic que la vol exercir és l'Estat espanyol, que és qui colpeja, empresona, suspèn parlaments, anul·la lleis i tolera feixistes al carrer.

L'ús de la força ha tret el debat del lloc on era: la resposta democràtica que cal donar a una pregunta que una part de la societat catalana fa al conjunt de forma cada cop més insistent i majoritària des del 2010. L'Estat i els seus partits han centrat el seu esforç a desvincular els votants del No d'aquesta crida democràtica. Que no se sentin interpel·lats. Amb un paper desmobilitzador especialment escandalós i incoherent per part dels dirigents parlamentaris dels Comuns el setembre del 2017, desactivant amb filibusterisme i demagogia unes bases del No que per cultura democràtica eren propenses a participar.

Com s'interpel·la el No? Acatant i assumint imposicions com s'ha fet des del 21-D no sembla el camí. Per què he de sotmetre el meu No a escrutini, si vosaltres ja l'esteu assumint? Cal tornar a posar sobre la taula amb totes les conseqüències el conflicte democràtic que significa, per una banda, aplicar per la força una Constitució que avui no suportaria una votació a Catalunya, i per l'altra perseguir i castigar penalment una República que té un gran suport social. Aplicar a una societat un règim legal que no vol és una immoralitat democràtica. I davant d'això, l'hegemonia a Catalunya és claríssima a favor de la democràcia. A això cal interpel·lar els de No: que siguin ells, i no les porres de la policia o els barrots dels jutges, els qui decideixin, amb la resta de catalans, si volem ratificar la República declarada el 27-O, o el règim del 78. Mentre no assumeixin això, només queda la imposició de la força i el desgast.

Tribuna

Jordi Llavina. Escriptor

Coses dels cinquanta

Aquest article que heu començat a llegir és, primer de tot, la història de l'article que fa uns quants dies estava a punt d'escriure. Es publica un dia de festa grossa: el de la Mare de Déu d'agost. Davant la necessitat de trobar un tema per al meu paper, vaig recordar un text de Miquel Pairoli que explicava que un dia també assenyalat —¿l'1 de gener?— l'escriptor de Quart tenia per costum llegir, any rere any, el conte *Ligeia*, de Poe. (Em sembla que era aquest, però no hi posaria la mà al foc.) A l'enyorat Miquel li agradava, també, la literatura de fantasies. Una vegada, de fet, vaig llegir una novel·la seva, encara inèdita avui dia, que era justament una elegant novel·la de fantasies.

LLAVORS VAIG BUSCAR, per casa, el volum *Octubre*, que era on em semblava que hi trobaria aquell text. Tenia l'opció de fer servir l'edició presidencial (vull dir, la de Quim Torra, A contravent) o l'edició Curbet (que és la que, finalment, vaig utilitzar). Va passar, però, que no acabava de trobar el text que buscava i, en canvi, els meus ulls es van posar damunt el titulat

50 anys, que recordava d'haver-lo llegit abans. Precisament d'aquest surt l'expressió "la vida a la menuda", que va servir a Curbet per titular l'aplec dels tres magnífics dietaris de l'autor en un sol volum.

EL 9 DE DESEMBRE del 2005 Pairoli va fer cinquanta anys. I ho va celebrar d'una manera discreta i fonda alhora, com em fa l'efecte que a ell li agradava de fer sempre les coses. Diu que, de bon matí, assisteix a un ofici fúnebre per una companya del diari, morta a 46 anys. Després proposa a sa mare d'anar a dinar al Pa i Raïm, un restaurant de Palafrugell. Encabat, visiten una amiga de vuitanta anys, de mans re-

tortes, desgastades pels treballs de la vida. En aquella casa de la Maria, se sent "la càlida proximitat dels morts, que fan tanta companyia i que tant ajuda a viure". Entre una cosa i l'altra, en Pairoli admira —i ho deixa escrit— la llum del matí i la posta esplèndida del dia del seu aniversari. També signa una crítica del restaurant esmentat, que ha fet una "progressió de la mitjana a l'excel·lència". A ell, com a Pla, li agradaven aquells restaurants que "s'esforcen a reproduir els vells sabors excel·sos, que ja se sap que és el més difícil". Ara pla!: no va ser pas el cas del que va triar per al dia dels seus cinquanta anys.

FA CINCS MESOS, jo també vaig fer cinquanta anys, i els meus fills i una amiga van organitzar-me una festa sorpresa amb una seixantena llarga dels meus amics més estimats. Ben diferent de l'aniversari d'en Miquel. Aquell dia vaig sentir la càlida proximitat dels vius, que fan tanta companyia i que tant ajuda a viure. Com ara mateix, escrivint aquest article, se'm torna a fer present un dels més grans escriptors que ha donat la nostra literatura en els últims trenta anys.

“A l'enyorat Miquel Pairoli li agradava, també, la literatura de fantasmemes

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Agraïment

■ Després d'estar vint-i-sis hores entre les urgències de l'hospital de Sant Pau i de la Fundació Puigvert, el dissabte 11 i el diumenge 12 d'agost, volem agrair al personal sanitari i als treballadors la seva professionalitat i bon tracte, així com al conjunt de persones, malalts o acompanyants que ens envoltaven la seva paciència i bon estar enmig d'aquella acumulació de demandes.

Però aquí no acaba. Amb tanta trifulga, vam perdre una bossa amb documents, carters, ulleres, carnets i targetes de crèdit, alta hospitalària, medicacions, etcètera.

L'operació recerca de la bossa també va estar carregada d'atencions: el guarda de seguretat de la Fundació Puigvert (Ramon) buscant i rebuscant solucions; el mosso d'esquadra de la comissaria de Vallcarca, amb els seus bons

consells, a les 9 del vespre, i finalment el taxista (Xavier) a qui el següent client del taxi el va avisar d'una bossa que era la nostra, és clar.

Dilluns, a les 9 del matí, el taxista Xavier ens ha portat la bossa i el seu contingut fins a casa. I tanta bondat no és notícia a Barcelona, perquè a la meua Barcelona aquesta via profunda de gent bondadosa i honrada segueix existint. Moltes gràcies!!!

FRANCESC PUIG BUSQUETS
Barcelona

Avairon

■ Enhorabona pel reportatge sobre l'Avairon de la Marta Monedero del diumenge 11 d'agost passat. Va bé sovint mirar i anar nord enllà. Tenim a l'abast un munt de llocs per visitar a Occitània, ben a prop de casa nostra. Si aquests articles tenen continuïtat ens ajudarien a girar la nostra mirada excessivament peninsu-

lar cap als molts racons que tenim a tocar només creuant pel Voló.

FERRAN FABRELLAS BERTRAN
Girona

Tots contra Colau

■ En referència a la reprovació a l'alcaldesa Ada Colau feta pels partits (PP, ERC, Cs, PDeCAT, PSC), cal indicar que no hi ha cap intenció de solucionar els problemes dels ciutadans, sinó de buscar única-ment el desgast polític.

A l'hora de parlar de la problemàtica de la seguretat, cal tenir en compte quines són les competències i els recursos de cada administració per exigir-los responsabilitats.

El pressupost de les administracions locals representa un 14,7% del total de la despesa de totes les administracions el 2017, contra un 47,6% de l'Estat central i un 37,7% de les comunitats au-

tònomes. Això ho explica en un brillant article el professor Vicenç Navarro.

També les competències en matèria reguladora excedeixen l'àmbit de l'administració local. S'ha criticat el govern municipal pel tema del *top manta*, però cap dels grups qüestiona l'entrada il·legal dels productes que ven aquesta gent. La competència que això no passi és del govern central.

És molt poc presentable que grups com ERC i el PDeCAT vagin de bracet amb el Partit Popular i Ciutadans no més per esgarrapar uns quants vots en les pròximes eleccions municipals.

Un mínim de coherència.

JOAN PAGÈS COLOREU
Palafrugell (Baix Empordà)

FE D'ERRADES

El títol de la columna De Set en Set d'Enric Serra d'ahir, havia de ser "L'estrany 17 d'agost".

La frase del dia

“Valorem la solució per a l'‘Aquarius’ però els governs europeus han de deixar de jugar amb les vides humanes”

Esteban Beltrán, DIRECTOR D'AMNISTIA INTERNACIONAL A L'ESTAT ESPANYOL

Tribuna

Pau Miserachs. President del Grup d'Estudis Polítics

Els taurons no saben perdre

Vox, el Partido Popular i Ciudadanos, exigint eleccions generals, han començat la competició per atraure votants. Res millor que llançar flames contra el govern del PSOE i carregar-li totes les responsabilitats dels errors i la deixadesa de la gestió del mateix govern de Mariano Rajoy i el PP. També és bo per a la dreta espanyola denunciar les relacions entre la Catalunya que vol l'autodeterminació i el govern espanyol, ja que no volen de cap manera acceptar que es produeixi el diàleg amb els que ells consideren “colpistes i totalitaris”.

ELSTAURONS DELPP es volen els propietaris de la política i no han trigat gens a presentar la seva recepta reaccionària: nous delictes de *sedició impròpia* i *organització d'un referèndum il·legal*, limitar el dret a escons dels partits nacionalistes, seguir parlant de l'article 155 de la Constitució i també prioritzar la llista més votada a l'hora de fer govern. No reconeixen la victòria democràtica del nacionalisme català en les passades eleccions del 21 de desembre. Aplicant el 155 amb el suport de Ciudadanos i del PSOE, es van oblidar d'il·legalitzar els partits independentistes.

AIXÒ DE LA LLIBERTAT i de la sobirania de la societat queda actualment establert contra els interessos del PP, Vox i Ciudadanos, perquè aquestes organitzacions minoritàries estan disposades a no respectar els drets i els interessos de la resta, que són la majoria. No se sap quants democratacristians i liberals en formen part, però cada dia es veuen menys demòcrates a les seves files.

PP I CIUDADANOS, amb la intransigència característica del sector polític

que se sent ferit per la moció de censura que els va apartar del poder, han iniciat una línia dita d'ariet de desgast del govern, que s'allunya de l'obligació política i parlamentària de proposar mesures acceptables

“Els taurons del PP es volen els propietaris de la política i no han trigat gens a presentar la seva recepta reaccionària: nous delictes de ‘sedició impròpia’ i ‘organització d'un referèndum il·legal’, limitar el dret a escons dels partits nacionalistes, seguir parlant de l'article 155...”

per al benestar general i el desenvolupament de les llibertats i la democràcia.

EL PARTIDO POPULAR, VOX I CIUDADANOS no creuen en les virtuts del republicanisme, però sí que volen fer seu el mar i la terra dels Països Catalans, actuar com una metròpoli monopolista de la llei i dels costums, la llengua i l'educació. La idea d'espanyolitzar Catalunya segueix essent viva.

LA LLIBERTAT POLÍTICA, obliden aquestes formacions, té més relació amb els ciutadans que amb qualsevol constitució, ja que fer una constitució lliure i una ciutadania sota el domini de fet de l'Estat, una ciutadania de dret no lliure, amb unes lleis fonamentals que no garanteixen la seguretat pública, és tant com destruir la moral política, les virtuts exigibles i suspendre l'ús de la llibertat per fer república a Catalunya.

LES LLEIS DE L'ACTUAL MONARQUIA espanyola permeten la crueltat en la seva aplicació a la dissidència política, retrocedint els polítics conservadors a la recuperació dels antics delictes contra els demòcrates, sense cap consideració de les circumstàncies socials ni de l'evolució política.

LES LLEIS HAN DE GUARDAR relació amb els principis de cada govern, diria Montesquieu, i aquest, mostrar un autèntic amor pel bon govern i el bé comú, en lloc de separar els ciutadans entre “*gentes de bien*” i els que, per defensar els seus drets democràtics i en aquest cas el dret de Catalunya a recobrar la seva independència, no tenen dret a la prosperitat política. Els taurons queda clar que mai ataquen taurons.

De set en set

Ignasi Riera

Quanta, quanta cuina!

Areu i pertot, programes de cuina. Els fogons, convertits en el punt de trobada d'una nova desfilada de models, femenins i masculins. Cuineres i cuiners de totes les edats. Obligats, a més, a treballar (?), “amb la pressa dels naufrags”. Tot plegat, put a enyorança d'una de les marques del nostre país de països: la dramàtica memòria de la fam, tan ben estudiada per Pere Ysàs i Carme Molinero, en un llibre que mai no deixaré de tenir a la capçalera del llit, com a recordatori d'una època viscuda: *Patria, justicia y pan*. Fa temps que he mirat d'escriure papers sobre la memòria de la fam, al nostre país, que convertia la figura de Carpanta en tot un referent. I “tinc gana!”, tot un crit de guerra. Com que els projectes de futur recolzen en l'amnèsia col·lectiva, la multiplicació de programes televisius sobre això de la cuina tracten d'esborrar aquesta síndrome mitjançant l'exaltació tan tronada de l'art del ben cuinar... fins i tot per part de famosos, ai!, i de criatures (ara sí: ben peixades). Prefereixo tornar tothora als meus models: Glòria Baliu, Mariona Quadrada, Josep Lladonosa, l'enyorat Llorenç Torrado, Miquel Sen, la gent del Senyor Parellada, o la Carme Rusalleda. Dels mediàtics, salvo l'Arguifano dels primers anys: vaig coincidir amb ell en un acte al barri barceloní del Clot en una festa a l'entorn de la cuina de colors, crec recordar que sota el signe de SOS Racisme.

Quan els poders ens volen fer passar per un país que funciona d'acord amb les consignes del banc mundial, ¿no ensenyem el llautó de la nostra indigència multiplicant els anuncis de creuers, una nova fórmula de presó sense fiança, en el mar dels que fugen de la fam, i del nou esport de la cuina aparentment casolana?

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El ple de Lleida accepta la renúncia d'Àngel Ros

■ El fins ara alcalde abandona el càrrec després de ser nomenat ambaixador espanyol a Andorra ■ Fins al 29 d'agost no es coneixerà el seu substitut

Redacció
LLEIDA

El ple de l'Ajuntament de Lleida va acceptar ahir formalment la renúncia del fins ara alcalde i regidor, Àngel Ros, després que ha estat nomenat nou ambaixador espanyol a Andorra. La sessió es va celebrar com un tràmit, de manera que no hi va haver la intervenció de cap grup municipal. Va ser el secretari general de la Paeria qui va llegir la renúncia de Ros, mentre aquest seia entre el públic de la sala de plens.

Ros va recordar els seus anys d'activitat política a l'Ajuntament, va descriure el dia d'ahir com "un dia de molts records, la majo-

Ros signa la renúncia a l'alcaldia de Lleida ■ ACN

ria agradables". Ros també va destacar la Paeria com "un dels millors llocs per servir Lleida", perquè "des d'aquí s'han marcat

els ritmes de la ciutat".

El consistori sol·licitarà ara a la junta electoral la tramitació de l'acta de Joan Queralt, número nou

en la llista dels socialistes en les eleccions municipals del 2015, com a nou regidor del PSC, que ocuparà així la vacant que deixa Àngel Ros.

Ara caldrà esperar fins al 29 d'agost per conèixer el nou alcalde o la nova alcaldessa de Lleida. Els candidats a ocupar el càrrec són la primera tinenta d'alcalde, Montse Minguet, que mentrestant serà l'alcaldesa en funcions, i el segon tinent d'alcalde, Fèlix Larrosa. La decisió la prendrà dos dies abans la militància del PSC, que elegirà el candidat que rellevarà Ros i que, per tant, es presentarà a les municipals del 2019. ■

Cs denuncia Pellicer per la pancarta

El grup municipal de Ciutadans a l'Ajuntament de Reus denunciarà l'alcalde, Carles Pellicer (PDeCAT), al jutjat contenciós administratiu per haver tornat a penjar la pancarta de *Libertat presos polítics* a la façana consistorial, després que divendres va ser retirada per la formació unionista. La dels taronges arriba

després que Pellicer va anunciar dilluns una doble denúncia contra "l'escamot" unionista que divendres va "assaltar" l'ajuntament: una per defensar la institució i l'altra per amenaces i injúries contra la seva persona. Cs defensa que "no hi va haver violència" i que ells no han trencat la convivència. ■ REDACCIÓ

Pintades feixistes al consolat de Bèlgica

Els Mossos d'Esquadra han obert una investigació per identificar l'autor d'unes pintades a l'entrada de l'edifici on té la seu el consolat de Bèlgica a Barcelona, amb frases com "Puigdemont, a la presó" i "Bèlgica: refugi de delinqüents". Situades a la façana de l'immoble, entre els carrers Bruc i Girona, les pintades tenen la signatura de La Falange i remeten al compte de twitter de la formació. ■ REDACCIÓ

40 Concurs de Cançó

15 d'agost 2018
2/4 de 7 de la tarda

Actes Salitja 2018

dimecres
15/8

Repic de campanes
9 del matí

Missa solemne amb la coral **Amaril·lis**
12 de migdia

40 edició
Concurs de Cançó de Salitja
2/4 de 7 de la tarda

dijous
16/8

Petanca
5 de la tarda al pati dels Delmes

divendres
17/8

Bicicròs
5 de la tarda (a les Fonts de Salitja)

Sopar Popular amb el grup d'havaneres **Cel Rogent**
9 del vespre

dissabte
18/8

30è Triatló Sprint de Salitja
9 del matí
(inscripcions mitja hora abans a la piscina)

Jocs a la piscina
5 de la tarda (a la piscina)

11 ena Trobada de cotxes clàssics
5 de la tarda (a la plaça Major)

Sopar-Pinxo
10 de la nit amb el grup

Sergi Estella

28è Pinxorockibirra
2/4 de 12 de la nit amb els grups

The Excitements
Will & The Dirties
Silverflame
Drinkin' Brothers

diumenge
19/8

Sardanes amb la cobla Santa Maria de Blanes
2/4 de 12 del migdia (a la piscina)

Cercavila de gegants
5 de la tarda (a la plaça Major)

Play-back
7 de la tarda

Organitzada per
Comissió de Festes de Salitja

Col·labora
Ajuntament de Salitja

SOCIETAT

Ajudes per a un habitatge digne de l'Obra Social La Caixa

Més d'un miler de catalans, la majoria persones en procés d'inserció social que tenen una malaltia o una discapacitat, es beneficiaran dels ajuts que l'Obra Social La Caixa ha concedit a 12 projectes socials d'entitats que treballen a les províncies de Barcelona i Lleida. Les iniciatives, valorades en més de 253.600 euros, fomenten la inclusió social de col·lectius vulnerables facilitant-los l'accés a un habitatge digne.

En total, la convocatòria d'Habitatges per a la Inclusió Social, que forma part del Programa d'Ajuts a Projectes d'Iniciatives Socials, atorgarà 1,1 milions d'euros a tot l'Estat espanyol, repartits en 48 projectes que oferiran 816 places residencials. De tots aquests habitatges, un 75% seran ocupats per persones en procés d'inclusió social, un 17% per persones amb discapacitat i un 8% per persones amb malaltia i els seus familiars.

A l'hora de seleccionar els projectes premiats s'ha prioritzat aquells que tenen en compte la implicació dels destinataris en la planificació del seu futur, com també la pro-

Alguns dels pisos que s'oferiran a persones en procés d'inserció social amb l'ajut de l'Obra Social La Caixa ■ LA CAIXA

moció de la inserció laboral dels beneficiaris i la creació i enfortiment de xarxes de suport familiar i social. A més, un 94% dels projectes escollits impliquen la participació de voluntaris, un factor que també ha estat valorat en el procés de selecció.

El Programa d'Ajuts a Projectes d'Iniciatives Socials destinarà enguany una inversió de 18,5 milions d'euros en projectes que atenen diferents àmbits, dels quals alguns encara estan pendents de resolució al llarg del que queda d'any. ■ REDACCIÓ

ECONOMIA

CCOO xifra en 47.291 el nombre d'accidents laborals fins al juny

El nombre d'accidents laborals amb baixa en el primer semestre va ser de 47.291, dels quals 280 van ser greus, 46.981 van ser lleus i 30, mortals. Per sectors, pel que fa als casos de gravetat, el de serveis és el que va registrar la majoria dels accidents i la demarcació de Barcelona, l'escenari del gros dels casos. Són xifres difoses ahir pel sin-

dicat CCOO, que va alertar de la "tendència creixent" dels últims anys, que s'ha accentuat des que l'economia va començar a remuntar, a partir del 2013. Els portaveus del sindicat diuen que "les xifres no inviten al optimisme, sinó més aviat al contrari" i es pregunten si la direcció de les empreses continuarà veient la prevenció com un cost o una

obligació legal, en lloc d'inserir-la al cor del sistema productiu com una inversió en qualitat. Per aquest motiu, CCOO reclama a les administracions, especialment a la Generalitat, que té competències en inspecció de treball, que posin els recursos adients perquè es compleixin els mínims exigibles en prevenció de riscos laborals. ■

ECONOMIA

Endesa implementarà fundes aïllants per protegir l'avifauna de les torres d'alta tensió

Endesa implementarà per primera vegada en una línia d'alta tensió de Catalunya fundes aïllants per protegir l'avifauna de les torres elèctriques. Es tracta d'un sistema antielectrocució, "molt eficient" segons l'elèctrica, que fins ara només podia aplicar-se a la xarxa de mitjana tensió i que, gràcies als darrers avenços tecnològics, s'ha pogut desenvolupar per a nivells de més voltatge. La línia d'alta tensió a 110 kV que la companyia ha escollit per començar a col·locar les fundes és la que va des de la subestació de la Pobla de Segur fins a la de la Torre de Cabdella, al Pallars Jussà. ■ ACN

Un operari d'Endesa retira un niu d'una torre elèctrica ■ M. MEMBRIVES / ARXIU

Beuda Festes

FESTA DE SEGUERÓ

14 i 15 d'agost de 2018

Dimarts 14
21.30 Sopar popular. Amanides, embolits de Tortellà i pa amb tomàquet, rostit de la Guixera, gelats, cafè i gotes, aigua i vi D.O. Montsant
Opció vegetariana, comunicar-ho en fer la reserva.
18 €
Cal reservar el sopar abans del 12 d'agost
972 59 05 34 o ajuntament@beuda.cat
23.00 Ball. Pla B i Removida (revivint la movida madrilenya)

Dimecres 15
10.30 Missa
11.30 Sardanes. Coblà els Rossinyolets
12.00 Pica-pica
17.00 Animació infantil amb Rikus, seguidament berenar.

Ajuntament de Beuda

823775-11594500

41e Festival de Música Begur

17 D'AGOST, 22.30 H
PATI DE LES ESCOLES VELLES, 15€ ANT / 18€ TAQ

MARIA ARNAL I MARCEL BAGÉS

festivalbegur.cat
@festivalbegur

Venda d'entrades a festivalbegur.cat

